

sætning, at denne Bestemmelse skulde være en absolut Hindring for, at Ministeren skulde gaa ind paa Forslaget. At det skulde vække Misfor- nøielse eller endogfaa, som det ærede Medlem sagde, megen Misforføielse, er jeg ikke i Stand til at tro. Selv om der skulde være de Tiende- ydere, der efter den Afgjørelse, som en Gang er flet, mulig kunne komme til at yde lidt Mere end de, der faae Afløsning efter dette Forslag, tror jeg dog, at de maa være glade ved, at Andre slippe billigere. Der kunde maasse endogfaa være Spørgsmaal, om man ikke for disse Tiende- yderes Bedkommende kunde faae en Vædring ind i dette Forslag; men det vil jeg selvfølgelig lade staa hen. Derimod skal jeg indrømme den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Holm), at jeg egentlig ikke ser, at Kommissionen kan siges at være et saa besværligt og stort Apparat, saa at det egentlig skulde være Grunden til, at man ikke skulde kunne gaa ind paa et saadant Forslag, om en Kommission. Det tror jeg ikke. Man vil vist ikke have syn- derlig Bæmskelighed ved i saa Henseende at følge den foreslaaede Afgjørelse. Men jeg er ikke i Stand til at se, som jeg sagde før, at Tiendeta- geren eller Tiendeyderen sfter nogen Uret ved, at man sætter Kapitelstaxten som den Pris, der skal ydes for Kornet. Hvad skulde man egentlig have denne Kommission til, naar man sætter Herreds- kapitelstaxten som den Pris, der ydes for Kornet? Det er dog vel ikke Meningen, at, hvis dette Lovforslag gaar igjennem og bliver til Lov, man da vilde have, at Tiendetageren skulde have en Godtgjørelse, fordi Tiendeyderen maatte blive fri for at kjøre 3—4 Mil med Kornet eller bliver fri for de Ulemper, der kunne være for dem, som ikke have Befordring, eller for de Ulemper, at de, naar de møde og skulle aflevere Kornet, ofte maa vente længe, inden de kunne faae afleveret det. Det er ureguelig saaledes mange Steder, at Tiendetageren indretter det bekvemt for Tiende- yderne, idet de nemlig tilfige dem til at møde paa et bestemt Kloffeslet, og saa maa de ofte, maatte i strengt Veir, holde med Hestene i lang Tid, inden de faae afleveret. Det er vel heller ikke det, man vil med denne Kommission, at Tiendetagerne skulle beriges, fordi Tiendeyderne blive fri for disse Ulemper. Man vil vel heller ikke have, at Tiendetagerne skulle beriges, fordi Tiendeyderne blive fri for de Ulemper, der med Hensyn til Bedømmelsen finde Sted ved Kornets Modtagelse, som ogsaa det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds omtalte, nemlig at man undertiden stiller uberettigede Krav med Hensyn til Kornets Kvalitet, idet der jørdres, at det endog skal være særdeles godt Korn, og hvad deraf følger, Afvisning af Afleveringen, Retter- gang o. s. v. Det er vel heller ikke det, man vil med denne Kommission, at Tiendetagerne skulle

beriges, fordi Tiendeyderne blive fri for disse Ulemper. Jeg vil da heller ikke tro, at det skulde være, fordi Tiendeyderne blive fri for de mange Ulemper, der ere ved, at det undertiden skal le- veres paa forskjellige Steder, eller at de paa Grund af Udparcellering af Eiendommene ofte maa yde i smaa Partier, og heller ikke, at det skulde være, fordi de undertiden, naar de levere før Tiden, derved give Tiende- tageren en Fordel, idet Kornet da maatte staa i en høiere Pris end ellers, saa jeg ser ikke, at det overfor alle disse Spørgsmaal i det Hele taget vil være nødvendigt at have en Kom- mission; thi Tiendetageren kan ikke med Rette forlange at faae Mere, selv om ogsaa Tiende- yderne bleve fri for alle disse Ulemper, end den Pris, Kapitelstaxten sætter. Hvad angaar Spørgs- maalet om Opmaalet, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) saa varmt forsvarede, saa er det vel almindelig antaget, at dette Opmaal ydes for Svind af Kornet; men, som ogsaa omtalt af det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Holm), er det vel ikke Meningen, at man, ogsaa naar man er- lægger sin Ydelse for Kornet i Penge, skal give Opmaal paa Pengene. Naar Aarsagen heves, saa heves vel ogsaa Virkningerne. Naar den Aarsag heves, at man erlægger Kornet in natura og derpaa skal give Opmaal, saa skal man dog ikke lade Virkningen staa og sige, at, naar Tienden afløses, og man erlægger Betaling i Penge, saa skal man ogsaa give Opmaal. Naar det ærede Medlem beraabte sig saa stærkt paa, at man har Højesteretsdomme, som sige, at Op- maal skal ydes, er det slet ikke noget Bevis for, at, naar der sfter en Afløsning, og man erlægger Ydelsen i Penge, der saa skal gives Opmaal. Dette har man jo slet ikke hørt det ærede Med- lemen forsvare, saa jeg er ikke i Stand til at se mig overbevist ved alle de mange Grunde, det ærede Medlem har fremsført. Jeg tror i det Hele taget nok, man maa sige, at naar der er Tale om at levere en Lønde Korn, saa er en Lønde en Lønde, og saa er det ikke en Lønde og et Hjerdingkar, og naar der altsaa her er Tale om Afløsning af en Lønde Korn, saa skal Be- talingen erlægges for en Lønde Korn og ikke for en Lønde og et Hjerdingkar. Det smager saa meget af dette Ræse, at ville have baade i Pose og i Sæk, at man benytter sig af de uheldige Forhold, der have været i Fortiden over for Tiendeyderen, saaledes at de skulle staa ved Magt for Fremtiden. Jeg gaar, som sagt, ud fra, at Opmaalet har været ydet for Svind. Der er nemlig af et andet Medlem, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen), fremsat en anden Tanke, idet han mente, at Tiendeyderne skulle yde dette Opmaal for Mod- tagelsen af Tienden, altsaa, at de skulle betale de Betjente, der ere satte til at modtage Kornet.